

ikke har gjort nok med henblik på at demokratisere kulturen, hvilket har været formålet med vores kulturpolitik, siden Kulturministeriet blev dannet først i 1960'erne.

Jeg er bl.a. ikke enig i, at vi skal ændre på kvalitetsopfattelsen, og at det er politikerne, der skal ind og definere, hvad der er god kunst. Så på den måde er jeg fuldstændig enig med bl.a. direktøren på Bornholms Kunstmuseum, der er bange for, at vi nu skal til at have sådan en ny etnisk kunstopfattelse. Det mener jeg ikke.

Jeg mener, at vores opfattelse af, hvad der er kunstnerisk kvalitet, ligger ude i vores råd og nævn, og at det må afgøres af de mennesker, der sidder der, og som bevilliger pengene. Det er det, vi kalder armlængdeprincippet.

Det er også klart, at den forestilling om, hvad der er kunstnerisk kvalitet, og hvad der ikke er kunstnerisk kvalitet, ændrer sig efterhånden, som samfundet forandrer sig. Men det er ikke en forandring, som kan defineres eller dikteres via flertallet på Christiansborg. I alt fald bør det ikke være sådan.

Så til spørgsmålet om det multikulturelle: Jeg mener på sin vis, at vi kan tale om, at vi har et multikulturelt samfund forstået på den måde, at de danskere, der har rødder langt tilbage, er meget forskellige, de repræsenterer vidt forskellige værdier og kulturelle udtryk.

I forhold til det, indenrigsministeren har sagt, når vi sætter Somalia over for Danmark, er det da klart nok, at vi ikke har et multikulturelt samfund, hvis det er det, man lægger i begrebet. Bare fordi 10 pct. af danskerne har en anden etnisk baggrund end den traditionelt danske, så kan man ikke set i det perspektiv sige, at vi er ved at udvikle et multikulturelt samfund. Men vi er ved at udvikle et rigt facetteret, kulturelt mangfoldigt Danmark, som er repræsenteret af vidt forskellige subkulturer, herunder også nogle etniske kulturer.

Poul Nødgaard (DF):

En ting er vi enige om: Alle de kulturelle institutioner i Danmark har nogle åbningstider, og i de åbningstider kan alle frit komme ind.

Så står der også i den pågældende artikel, at man nu vil til at opsøge folk med anden etnisk baggrund i boligselskaberne for at få dem til at komme på de kulturelle institutioner. Man kunne lige så opsøge en lang række danskere, der f.eks. ikke kommer på bibliotekerne, for at få dem til at komme på bibliotekerne. Jeg synes, at det er det, der hedder positiv særbehandling.

Jeg savner stadig væk et præcist svar på det med resultatkontrakterne, når ministeren i et øjeblik har sagt frivillighed og i næste øjeblik siger, at der skal være resultatkontrakter.

Så vil jeg godt til sidst sige, for det kommer jo på et tidspunkt: Hvis ikke institutionerne helt makker ret efter Kulturministeriets ønsker på det her område, så ender det formentlig med nogle økonomiske indgreb i form af nedsættelse af tilskud og al den slags. Jeg tror, det er sådan nogle ting. Jeg ved, hvordan en ting starter: Den starter sådan i det små, og så kører den derudad.

Man har et slutmål med det her, og jeg synes simpelt hen, at man skulle have skrottet den rapport her, for alle og enhver kan komme på vores kulturelle institutioner, som de har lyst til.

Jens Rohde (V):

Jeg synes sådan set, at det er vældig fint, at kulturministeren vil styrke kulturel mangfoldighed. Det synes jeg da er lidt vanskeligt at skulle være imod.

Men der er stadig væk en finansieringsmæssig ting. Lad os nu tage Århus f.eks. Jeg kunne jo se, at kulturministeren, da hun meldte det her ud, f.eks. nævnte, at man skulle henvende sig til nogle palæstinensere og sørge for at få dem ind. Jeg tror, at det var palæstinensere, der var nævnt i avisartiklen, men jeg har den ikke foran mig.

Men nu i Århus undervises der f.eks. i 32 forskellige sprog, hvoraf de to godt nok er islandsk og færøsk, det kan man måske sådan rimeligt komme over, men så er der 30 tilbage, som man vel kan kalde minoritetssprog. Det vil da alt andet lige koste en del for de århusianske institutioner at skulle markedsføre sig så segmenteret.

Derfor er det, at jeg synes, at det må være rimeligt at afkræve ministeren et svar på, hvor finansieringen skal komme fra. Hvordan skal institutionerne løfte den øgede økonomiske byrde, som det uvægerligt vil være, hvis man f.eks. skal henvende sig til 30 forskellige minoriteter? Jeg går ikke ud fra, at ministeren sådan vælger nogle enkelte minoriteter ud.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når kulturministeren og regeringen beder Folketinget om, at vi skal bevillige støttekrone til kulturlivet, så er det normalt begrundet i, at vi skal understøtte dansk kultur og skal sikre vores egen kulturarv. Der opererer regeringen helt entydigt med en dansk kultur, som kræver understøttelse, fordi vi er et lille land og det danske